

[Sandau.]

velvillig behandling i udvalget, hvor vi så kan få de forskellige spørgsmål belyst.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe har det på samme måde, som jeg forstår flere i denne sal har det, at den nærer betænkelighed ved at fratage befolkningen goder, som man har givet den. Det er jo det problem, vi står over for, når vi skal tage stilling til opretholdelse eller nedlæggelse af visse banestrækninger. Det er rigtigt nok, at det er mere taknemligt at komme og byde ting til; det er straks vanskeligere, når man skal overveje, om det er fornuftigt og formålstjenligt at fortsætte med at yde goder, man har givet befolkningen, eller om man på anden sæt og vis kan yde erstatning eller give lige så god en service.

Over for problemer af den art har vi den opfattelse, at man, hvad betjening af befolkningen i yderdistrikter angår, ikke ensidigt kan se på, om en banestrækning giver overskud eller ikke; man må vist betragte statsbanerne med banedrift og rutebil drift under ét som én stor forretning. Der må være noget, som er bedre end andet, og man må tage det dårlige med det gode. Men når det er sagt, er det klart, at man også må se på, om de enkelte strækninger nu udnyttes på en sådan måde, at det kan siges at være forsvarligt. Vi har fået oplyst, hvor få rejser der egentlig foretages på Ålestrup-Viborg banen, og vi har fået at vide, at der er en godsbefordring, som det er betydningsfuldt at opretholde fremefter. Når man hører om de 90 solgte billetter, kan man jo nok straks få sine tvivl om, hvorvidt det har noget formål at opretholde persontrafikken på denne strækning, og når man ser på underskuddet, 780 000 kr. pr. år, så maner det i hvert fald til eftertanke. Det forekommer os derfor, det er velbegrundet, når ministeren fremsætter et lovforslag dels om overtagelse af banen, dels om nedlæggelse af personbefordringen.

Jeg har hæftet mig ved, hvad ministeren gør opmærksom på, at der er rutebilforbindelse mellem de forskellige stationer på banestrækningen. Det er naturligvis en god ting, at der er en sådan forbindelse, men der er i og for sig også en anden ting, der spiller

ind, og det er, hvor hyppig forbindelsen er, og om den er af samme gode kvalitet som banens. Det kan vel også være et spørgsmål, om man, den dag personbefordringen på banen indstilles, udvider rutebil driften på en sådan måde, at befolkningen får den rette service i trafikmæssig henseende. Jeg går ud fra, at de problemer vil blive behandlet i udvalget, og jeg går ud fra, at vi får de oplysninger her i folketinget. Jeg har gerne villet fremdrage det spørgsmål, idet jeg forstår, at der prismæssigt ikke er noget problem; hvis jeg ellers har forstået det ærede medlem hr. Kr. Juul ret, kører rutebilerne billigere end banen, og så skulle det være fordelagtigt på den måde at få en forbedring af rutebil driften på de omtalte strækninger.

Spørgsmålet om godsbefordringen har også været fremdraget her, og jeg forstod, at der i andre grupper var den samme betænkelighed som hos os, nemlig: hvad vil det koste at opretholde denne godsbefordring? For det er klart, at der er erhvervsmæssige og befolkningsmæssige interesser i, at godsbefordringen opretholdes. Men det kunne også være rart at vide, under hvilke betingelser det sker. Der er nogle, der vil vide noget om rentabiliteten. Jeg er så uforskommet at stille spørgsmål om, hvor stort underskuddet vil blive, for efter fremstillingen i bemærkningerne forekommer det mig, at der må blive et deficit på godsbefordringen, når det andet skæres fra.

Vi er som sagt forstående over for det forslag, der foreligger her.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen sagde, at det kunne være fristende at komme ind på de almindelige trafikproblemer ved denne lejlighed; hun afstod dog derfra. Jeg er i færd med at falde for den samme fristelse og kan ikke helt afstå derfra. Når vi nu taler om nedlæggelse af personbefordringen på en banestrækning, kan jeg ikke lade være at tænke på, om ministeren også er opmærksom på de områder, hvor jernbanedriften bør forbedres. Jeg tænker på Hareskovbanen. Spørgsmålet har været rejst tidligere her i folketinget. Da svarede ministeren, at han mente, at spørgsmålet burde løses i forbindelse med Storkøbenhavnens trafikproblemer, og at ministeren ventede, at trafikrådets oprettelse kunne give mulighed for at finde frem til en prio-